EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 17.7.2015
COM(2015) 349 final

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

o vyhodnocení pokroku ve vymáhání doplňkové dávky splatné producenty mléka za období 1995/96 až 2001/02, o kterém Komisi a Radu informovala Itálie

(podle článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES)

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

o vyhodnocení pokroku ve vymáhání doplňkové dávky splatné producenty mléka za období 1995/96 až 2001/02, o kterém Komisi a Radu informovala Itálie

(podle článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES)

Tato hodnotící zpráva byla vypracována na základě článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES ze dne 16. července 2003 o slučitelnosti podpory, kterou má Italská republika v úmyslu poskytnout svým producentům mléka, se společným trhem (dále jen „rozhodnutí Rady“), podle něhož musí příslušné italské orgány každý rok Radě a Komisi podat zprávu o pokroku při výběru částky, kterou producenti dlužili jako doplňkovou dávku za hospodářské roky 1995/96 až 2001/02.

V článku 1 rozhodnutí Rady je uvedeno, že podpora, kterou Italská republika poskytuje producentům mléka tím, že místo nich odvádí do rozpočtu Evropské unie částky, které mají tito producenti platit jako doplňkovou dávku za mléko a mléčné výrobky za hospodářské roky 1995/96 až 2001/02, a umožňuje jim, aby dlužnou částku spláceli formou odložené bezúročné platby během několika let, se výjimečně považuje za slučitelnou se společným trhem za podmínky, že:

– dlužná částka bude splacena v plné výši formou stejně vysokých ročních splátek a

– doba splácení nepřesáhne 14 let počínaje dnem 1. ledna 2004.

Podle článku 2 rozhodnutí Rady je poskytování podpory podmíněno tím, že Itálie oznámí Evropskému zemědělskému orientačnímu a záručnímu fondu (EZOZF), nyní Evropskému zemědělskému záručnímu fondu (EZZF), celkovou výši doplňkové dávky za příslušné hospodářské roky a formou tří stejně vysokých ročních splátek odečte zůstatek dluhu od výdajů financovaných EZOZF za listopad 2003, listopad 2004 a listopad 2005. Itálie řádně oznámila celkovou výši doplňkové dávky za dotčená období dopisem ze dne 26. srpna 2003. Zbývající dluh byl řádně odečten od výdajů financovaných EZOZF za listopad 2003, 2004 a 2005.

Podle článku 3 rozhodnutí Rady podávají příslušné italské orgány každý rok Radě a Komisi zprávu o pokroku, kterého dosáhly při výběru částky, kterou producenti dlužili jako doplňkovou dávku za hospodářské roky 1995/96 až 2001/02.

V souladu s výše uvedeným ustanovením předložily italské orgány Komisi dopisem agentury AGEA (Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura) ze dne 13. listopadu 2014 desátou zprávu, která se týkala splátky za rok 2013.

Komise v této zprávě hodnotí pokrok, jehož bylo podle informací italských orgánů v roce 2013 dosaženo při výběru doplňkové dávky za sedm hospodářských let, na něž se vztahuje rozhodnutí Rady, jakož i za roky, na něž se toto rozhodnutí nevztahuje.

Platba dávky podle splátkového režimu z roku 2003

Rozhodnutí Rady, jímž bylo Itálii povoleno odvádět doplňkovou dávku do rozpočtu Evropské unie místo italských producentů mléka, se v roce 2005, tedy v době podání první zprávy Radě, týkalo 25 123 producentů. Tento počet se v roce 2013 snížil na 21 819.

Z celkového počtu producentů, na něž se zpráva vztahuje a kteří podléhali dávce během sedmi hospodářských let, jichž se týkalo rozhodnutí Rady, si možnost splátkového režimu z roku

2003 zvolilo 15 431 producentů. V roce 2004, před zaplacením první roční splátky, těchto 15 431 producentů, kteří si zvolili splátkový režim, dlužilo celkem 345 milionů EUR, tedy zhruba čtvrtinu celkové částky, kterou měli zaplatit producenti, kteří se do splátkových režimů odmítli zapojit. Z toho vyplývá, že producenti, kteří si zvolili režim splátek, představují spíše nižší objemy překročení dodávek. Producenti s výraznější nadprodukcí (přibližně 8 000 producentů, kteří na dávce za sedm uvedených hospodářských let dlužili zhruba 1 miliardu EUR) se však většinou rozhodli do splátkového režimu nezapojit. Je však třeba upřesnit, že italské orgány každoročně dostávají nové žádosti o platby ve splátkách. V roce 2013 bylo předloženo 160 nových žádostí v celkové výši 8,7 milionu EUR. Celková částka v rámci režimu splátek je 362,17 milionu EUR.

Desátá splátka byla splatná 11 331 producenty do 31. prosince 2013, a to v celkové výši 26 165 096 EUR. Kontroly italských orgánů ukázaly, že během roku 2013 řádně zaplatilo 11 132 producentů celkem 25 664 142 EUR, což znamená, že ve stanovené lhůtě zaplatilo 98,24 % producentů 98,2 % celkové částky desáté splátky. Platby provedené včas u předchozích devíti splátek představovaly postupně 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 %, 96,4 %, 96,2 %, 90,5 %, 98,3 % a 96,9 % dlužné částky. Prostřednictvím prvních deseti ročních splátek tedy byla celkově vybrána dávka přibližně 270 739 640 EUR (tj. asi 97,3 % celkové částky, která měla být těmito splátkami splacena).

Přestože tato procenta bezesporu ukazují, že producenti účastnící se splátkového režimu jsou ochotni plnit své závazky, Komise se domnívá, že prvořadým ukazatelem míry odhodlání italských orgánů zajistit přísné dodržování podmínek platebního režimu a v konečném důsledku výběr splatné dávky v plné výši jsou návazná opatření přijímaná v případech nedodržení platební lhůty.

U desáté roční splátky nejsou k dispozici žádné informace ohledně plateb 199 zbývajících producentů, kteří dohromady dluží 500 948 EUR.

V devátém splátkovém období splátku ke konci roku 2012 nezaplatilo 285 producentů, což odpovídalo částce 786 682,83 EUR. Podle informací získaných od italských orgánů byly za účelem vymáhání celé dlužné částky včetně úroků mimo režim plateb formou splátek všechny tyto případy oznámeny centrálními orgány příslušným orgánům regionálním. Později se ukázalo, že z uvedených 285 producentů, o nichž se původně mělo za to, že nezaplatili, 191 ve skutečnosti zaplatilo. Zbývajících 94 producentů, kteří devátou roční splátku skutečně nezaplatili, ztratilo nárok na splátkový režim a byl vůči nim zahájen proces vymáhání.

Podniky, v jejichž případě byla možnost plateb ve formě splátek zrušena

Jestliže producent nezaplatí jednu jedinou roční splátku, je ze splátkového režimu vyloučen a musí zaplatit zbývající dlužnou částku i s úroky.

Za deset let od zahájení splátkového režimu v roce 2003 takto ztratilo právo na rozložení platby na splátky 613 podniků, což odpovídá celkovému dluhu rozdělenému do splátek ve výši 22 817 190 EUR.

Z této částky bylo nicméně před vyloučením z režimu uhrazeno 7 128 700 EUR a po vyloučení z režimu 4 297 074,81 EUR, zbývající dluh tedy činí 11 391 415 EUR a týká se 251 podniků.

Uvedené údaje ukazují, že péče, kterou italské orgány vynaložily na vymáhání dávky od producentů, kteří byli vyřazeni ze splátkového režimu po nezaplacení roční splátky, zdaleka není uspokojivá. Aby se mohli účastnit režimu splátek, museli producenti mléka kromě toho stáhnout své žaloby u italských soudů. S ohledem na tuto skutečnost se zdá, že nedostatečné

vymáhání není způsobeno případným dlouhým trváním soudních řízení, avšak spíše neschopností italských orgánů účinně tyto částky vymáhat.

Odklad platby o šest měsíců a jeho dopad z hlediska státní podpory

Na základě čl. 2 odst. 12k italského legislativního nařízení č. 225 ze dne 29. prosince 2010, z něhož se po novelizaci stal zákon č. 10 ze dne 26. února 2011, Itálie povolila odklad splátky za rok 2010, která byla podle splátkového režimu z roku 2003 schváleného rozhodnutím Rady 2003/530/ES splatná 31. prosince 2010, do 30. června 2011.

V rozhodnutí č. C(2013) 4046 final ze dne 17. července 2013 Komise prohlásila, že odklad splátky dávky z mléka, která měla být zaplacena do 31. prosince 2010, představuje podporu, která není slučitelná s vnitřním trhem. Podle názoru Komise tato podpora mimo jiné porušila podmínky stanovené v rozhodnutí Rady 2003/530/ES a představovala pro příjemce, kteří takto opustili rámec stanovený Radou, novou státní podporu – nezákonnou ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 659/1999 a rovněž neslučitelnou s vnitřním trhem.

V rozhodnutí č. C(2013) 4046 final Komise nařídila Itálii, aby od příjemců, kteří využili odklad splátky, získala zpět celou neoprávněně vyplacenou podporu navýšenou o úroky.

Italské orgány zahájily správní postupy nezbytné pro zpětné získání podpor. Proti rozhodnutí Komise se však Itálie dne 8. listopadu 2013 odvolala k Tribunálu (věc T-527/13). Dne 24. června 2015 Tribunál vynesl rozsudek, jímž rozhodnutí Komise částečně zrušil: potvrdil sice přístup Komise, pokud jde o podporu vyplývající z odložení platby dávky, která byla splatná 31. prosince 2010, odmítl však závěry Komise, pokud jde o novou podporu vzniklou příjemcům, kterým z tohoto odkladu vznikl prospěch a kteří takto opustili rámec rozhodnutí Rady.

Doplňková dávka splatná za hospodářský rok 2002/03

Na základě rozhodnutí Rady 2003/530/ES platila doplňkovou dávku do rozpočtu Evropské unie za hospodářské roky 1995–2002 místo producentů Itálie.

Podle nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 ze dne 29. září 2003 odvádějí od roku 2004 doplňkovou dávku přímo do rozpočtu Unie členské státy.

Na hospodářský rok 2002/03 se však nevztahuje ani rozhodnutí Rady, ani nový režim zavedený v roce 2004. V důsledku překročení vnitrostátní kvóty přidělené Itálii dlužili italští producenti mléka, kteří za ně nesli odpovědnost, do rozpočtu Unie za hospodářský rok 2002/03 částku 227,77 milionu EUR.

Z této částky bylo 56,58 milionů EUR inkasováno a uhrazeno do rozpočtu Evropské unie a 40,68 milionů EUR bylo zrušeno soudním rozhodnutím. Ke dni 31. prosince 2013 tak producenti mléka na doplňkové dávce za hospodářský rok 2002/03 splatné do rozpočtu Evropské unie ještě dlužili 130,50 milionu EUR. Z této částky patří 9,35 milionu EUR do splátkového režimu z roku 2009.

Dlužná dávka, na kterou se nevztahuje ani splátkový režim z roku 2003, ani systém plateb z roku 2009

Již v minulých zprávách bylo uvedeno, že splátkový režim z roku 2003 a systém plateb z roku 2009 (s úrokovou sazbou, která se rovná referenční sazbě pro Unii zvýšené o několik procentních bodů) se ve skutečnosti týkají jen malé části dávky, kterou je třeba vybrat.

Celková výše dávky vzniklá za hospodářské roky 1995/96 až 2008/09, ve znění oznámeném Itálií, činí 2,305 miliard EUR. Z této částky bylo 566,71 milionu EUR Itálii uhrazeno mezi lety 2003 a 2013, z toho 270,74 milionu EUR v rámci splátkového režimu z roku 2003, 4,99 milionu EUR v rámci režimu plateb z roku 2009 a 290,98 milionu EUR mimo splátkové režimy.

Zbývající částku, tedy 1,738 miliardy EUR, lze rozdělit takto:

– menší část (199,88 milionu EUR) je pokryta splátkovými režimy, které Itálie zavedla v letech 2003 a 2009 a do nichž se zapojili někteří producenti mléka, kteří měli dávku platit,

– částka 211,23 milionu EUR byla prohlášena za nedobytnou kvůli úpadku producenta nebo kvůli zrušení dávky soudem,

– zbývající 1,327 miliardy EUR dluží producenti, kteří se odmítli zapojit do splátkového režimu a kteří většinou doplňkovou dávku napadli před italskými soudy.

Znamená to, že na přibližně 87 % celkové částky, kterou je ještě třeba splatit jako dávku za hospodářské roky 1995/96–2008/09 (1,527 miliardy EUR), se nevztahuje žádný splátkový režim.

Celková dlužná dávka vybraná mimo režimy splátek zatím dosahuje pouze 290,98 milionu EUR. Podle zprávy italských orgánů je důvodem této mimořádně nízké míry splácení velký počet soudních sporů, které zahájili producenti podléhající dávce, a z nich plynoucí pozastavení plateb.

Komise ve svých předchozích hodnotících zprávách, které předložila Radě, uvedla, že by bylo vhodné, aby výroční zprávy předkládané Itálií konkrétně popisovaly stav probíhajících soudních sporů a obsahovaly podrobné údaje potvrzující, že producenti, jejichž námitky vůči splácení byly soudem zamítnuty, platbu uhradili. Bez těchto podrobných údajů Komise nebyla schopna náležitě sledovat výběr té částky dávky, která nebyla začleněna do splátkového režimu.

Komise vítá informace uvedené ve zprávě italských orgánů o desáté roční splátce, pokud jde o současnou celkovou situaci výběru dávky prostřednictvím splátkového režimu z roku 2003.

Naopak pokud jde o výběr částek, které do uvedeného splátkového režimu nespadají, ukazují číselné údaje poskytnuté italskými orgány, že dosažený pokrok je zanedbatelný. Zejména nedošlo k významnějšímu pokroku při výběru splatných částek, které nikdy nebyly projednávány soudem, napadených částek, které byly projednávány soudem, ale byly jím potvrzeny, a částek, ohledně nichž probíhá soudní řízení, ale v jejichž případě nebylo nařízeno pozastavení plateb.

K 31. prosinci 2013 bylo ze splatné částky vybráno přibližně 240,92 milionu EUR, zatímco 827 milionů EUR stále zbývá vybrat. Komise dále poznamenává, že z částky 1,527 miliard EUR, která je ještě dlužná za období 1995/96–2008/09, není dosud splatných 500 milionů EUR, neboť jsou předmětem sporu s pozastavením vymáhání nařízeným soudem, ale bude je nutno inkasovat, pokud soud rozhodne ve prospěch státní správy.

Pokud jde o momentálně splatné částky dlužné za celé období 1995/96–2008/09, bylo skutečně vybráno pouze 22,5 %.

Pokud jde o období, na které se vztahuje rozhodnutí Rady (1995/96 až 2001/02), vybrané částky představují 26,6 % momentálně splatných částek. V rámci splatných částek je třeba rozlišovat:

– částky, které nebyly napadeny: ze splatných 172,12 milionu EUR bylo vybráno 109,65 milionu EUR, tedy 63 %,

– částky, které byly napadeny, ale v jejichž případě nebyl vydán příkaz k pozastavení plateb: ze splatných 256,20 milionu EUR bylo vybráno pouze 28,38 milionu EUR, tedy 11 %,

– částky potvrzené soudem: ze splatných 639,97 milionu EUR bylo vybráno 102,89 milionu EUR, tedy 16,5 %,

Komise zdůrazňuje mimořádně nízkou míru výběru u dvou posledních kategorií. V případě 172,12 miliónů EUR, které nikdy nebyly napadeny, a které by tedy mohly být vybrány okamžitě, ještě zbývá vybrat 62,48 milionu EUR. V případě dávky za hospodářské roky 1995/96 až 2001/02 to znamená, že 19,54 milionu EUR nebylo vybráno ani po deseti letech.

Komise s velkým politováním konstatuje, že pokrok při výběru části dávek, která není začleněna do splátkového režimu z roku 2003 ani do systému plateb z roku 2009, je pomalý.

Komise nadále pečlivě sleduje proces vymáhání částek v Itálii, a to zejména vymáhání dávek, na které se nevztahuje režim plateb formou splátek. Útvary Komise italské orgány několikrát upozornily na svá zjištění (včetně negativních komentářů) a vyžádaly si podrobné informace o různých aspektech výběru dávky za mléko.

I přes opakované žádosti Komise italské orgány dosud velkou část splatných částek nevybraly.

Dne 20. června 2013 Evropská komise vyzvala Itálii na základě článku 258 Smlouvy o fungování Evropské unie, aby se vyjádřila k nedostatkům opatření přijatých za účelem výběru dodatkové dávky za období od roku 1995 do roku 2009. V odpovědi předložené Itálií však nebyl zjištěn žádný významný pokrok při vymáhání.

Dne 10. července 2014 Komise vydala odůvodněné stanovisko proti Itálii za to, že nepřijala dostatečná opatření zajišťující účinné a účelné inkaso dávek z přebytku od producentů mléka, kteří překročili své individuální kvóty v letech, kdy Itálie překročila své celostátní kvóty na mléko a mléčné výrobky.

Závěr

Komise se domnívá, že v míře, v níž jsou podmínky splátkového režimu, který Rada schválila v roce 2003, plněny, svědčí pokrok italských orgánů při výběru splatných částek od producentů, kteří se zapojili do režimu splátek dávky za hospodářské roky 1995/96 až 2001/02, o uspokojivé správě tohoto režimu.

Pokud jde o částky, na které se splátkový režim nevztahuje, Komise ve svých hodnotících zprávách, které předložila Radě od roku 2010, dále ve výzvě Itálii z 20. června 2013 a naposledy v odůvodněném stanovisku ze dne 10. července 2014 vyjádřila svou nespokojenost s absencí výraznějšího pokroku při výběru dávky související s mléčnými kvótami.

Z informací, které italské orgány uvedly ve své zprávě o desáté roční splátce, vyplývá, že nedošlo k žádnému výraznému posunu při účinném výběru dávky, na niž se nevztahuje splátkový režim. Vzhledem k vysoké částce nesplacené dávky a k době, po niž se nepodařilo tuto částku vybrat, je třeba přijmout závěr, že italskými orgány ani zdaleka nebyla a není zajištěna účinnost a účelnost právních předpisů Unie, což Komisi vedlo dne 26. února 2015 k

podání žaloby u Soudního dvora Evropské unie kvůli nesplnění povinnosti podle článku 258 SFEU.